

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202230
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7816202230.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: Poľovnícke združenie „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom Silická Jablonica 33, IČO: 31 954 537, zastúpeného JUDr. Attila Elek, advokát so sídlom v Rožňave, Jovická 2 proti žalovaným: 1/ Poľovnícke združenie Janík, so sídlom v Moldave nad Bodvou, Rožňavská 21, IČO: 42 408 750, zastúpený GOREJ LEGAL, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Krmanova 14, IČO: 47 231 939, 2/ Lesy Slovenskej republiky, š.p., so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 51, 3/ Pozemkové spoločenstvo lesomajiteľov Silická Jablonica, so sídlom Silická Jablonica č. 44, Jablonov nad Turňou, IČO: 35 530 570, 4/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom v Bratislave, Búdkova cesta 36, IČO: 17 335 345, 5/ Spoločnosť urbaristov a pasienkárov, Pozemkové spoločenstvo Obce Jablonov nad Turňou, so sídlom Jablonov nad Turňou 111, IČO: 31 985 581, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie, že nájomný vzťah žalobcu trvá, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 11C/186/2016-745 zo dňa 28. septembra 2021

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Konanie v časti, že

- nájomný vzťah založený Zmluvou o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri č. 13 Silická Jablonica I uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407, uzavretou dňa 09.11.2007 medzi Poľovníckym združením „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom v Silickej Jablonici č. 33, IČO: 31954537 a Spoločnosťou urbaristov a pasienkárov, Pozemkové spoločenstvo Obce Jablonov nad Turňou so sídlom Jablonov nad Turňou č. 111, trvá

- nájomný vzťah založený Zmluvou č. XXXXX/XX-XXX o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri č. 13 Silická Jablonica I uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407, uzavretou dňa 02.10.2007 medzi Poľovníckym združením „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom v Silickej Jablonici č. 33, IČO: 31954537 a Lesmi SR, š.p. Banská Bystrica, IČO: 36038351, trvá

- nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou č. XXXXXXXX o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri č. 13 Silická Jablonica I uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407, uzavretou dňa 22.01.2008 medzi Poľovníckym združením „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom v Silickej Jablonici č. 33, IČO: 31954537 a Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, IČO: 17335345, trvá

- žalobca je oprávnený užívať ako predmet nájmu spoločnej veci Poľovný revír č. 13 Silická Jablonica I tak, ako tento bol uznaný rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407 zo dňa 13.05.1997 z a s t a v u j e .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu doručenej súdu prvej inštancie dňa 24.3.2016, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že zmluva o užívaní poľovného revíru č. 13 Silická Jablonica I zo dňa 24.8.2015 je absolútne neplatná; nájomný vzťah založený Zmluvou o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri č. 13 Silická Jablonica I uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407, uzavretou dňa 09.11.2007 medzi Poľovníckym združením „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom v Silickej Jablonici č. 33, IČO: 31954537 a Spoločnosťou urbaristov a pasienkárov, Pozemkové spoločenstvo Obce Jablonov nad Turňou so sídlom Jablonov nad Turňou č. 111, trvá; nájomný vzťah založený Zmluvou č. XXXXX/XX-XXX o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri č. 13 Silická Jablonica I uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407, uzavretou dňa 02.10.2007 medzi Poľovníckym združením „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom v Silickej Jablonici č. 33, IČO: 31954537 a Lesmi SR, š.p. Banská Bystrica, IČO: 36038351, trvá; nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou č. XXXXXXXX o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri č. 13 Silická Jablonica I uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407, uzavretou dňa 22.01.2008 medzi Poľovníckym združením „Pod Sokoliou skalou“ so sídlom v Silickej Jablonici č. 33, IČO: 31954537 a Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, IČO: 17335345, trvá. Ďalej určenia, že žalobca je oprávnený užívať ako predmet nájmu spoločnej veci Poľovný revír č. 13 Silická Jablonica I tak, ako tento bol uznaný rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407 zo dňa 13.05.1997.

3. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalobca ako právnická osoba s vlastnou právnou subjektivitou na základe vyššie označených zmlúv nerušene užíval tieto poľovné revíre až do jari 2015. V máji 2015 mu bolo oznámené Obvodnou poľovníckou komorou, Strelnica, Rožňava, že členstvo im zaniká pre oneskorené zaplatenie členského, o čom však žiadne rozhodnutie nebolo vydané. Na základe tohto oznámenia, Okresný úrad Rožňava, majúc za to, že uvedené zmluvy o užívaní poľovného revíru zanikli, vyzval záujemcov o uzavretie nájomnej zmluvy, ktorej predmet mal byť totožný s predmetom vyššie uvedených nájomných zmlúv. Rozhodnutím Okresného úradu v Rožňave, OPPaLH č. 97/009407 zo dňa 13.05.1997 bolo rozhodnuté o uznaní Poľovného revíru č. 13 Silická Jablonica I., a tým sa všetky pozemky v ňom združené stali vecou spoločnou. Na výzvu Okresného úradu Rožňava, pozemkový a lesný odbor, bolo zvolané valné zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom revíri č. 13 Silická Jablonica I na deň 24.8.2015. Zvolávateľom boli žalovaní 1/ a 2/. Ďalším dôvodom neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru zo dňa 24.8.2015 je nesplnenie zákonnej povinnosti v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. a to z dôvodu, že síce v priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konanom dňa 24.8.2015, bola zo strany zvolávateľov predložená verejná vyhláška, ktorou sa zvolalo predmetné zhromaždenie s vyznačenými dátumami jej zverejnenia a zvesenia, s tým, že nebola dodržaná zákonná lehota. Taktiež poukazoval na nesúlad dátumov zverejnenia vyhlášky. Žalovaný 1/ v uvedenom revíri realizuje výkon práva poľovníctva na rozdiel od žalobcu, hoci jeho nájomné zmluvy uzavreté so žalovanými 2/ až 4/ boli riadne zaevidované príslušným správnym orgánom a tieto trvajú. Pre úplnosť uviedol, že na jednej strane je pravda, že sa zlomyseľne tvrdil zánik jeho nájomných zmlúv pre údajný zánik jeho členstva v poľovníckej komore, avšak rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/64/2015 zo dňa 25.2.2016 bolo rozhodnuté o nezákonnosti tohto názoru ohľadne zániku členstva Poľovníckeho združenia Pod Sokoliou skalou v Silickej Jablonici. Ak je Poľovné združenie i naďalej členom poľovníckej komory, v žiadnom prípade nezanikli ani zmluvy ním uzavreté a aj táto skutočnosť bráni platnému uzavretiu inej zmluvy. Poľovnícke združenie nemôže realizovať výkon práva poľovníctva v uvedenom revíri, a to i napriek tomu, že aj Krajská prokuratúra v Košiciach konštatovala porušenie zákona a podala prokurátorský protest. Navyše ohľadne tvrdeného zániku jeho nájomných zmlúv pre údajný zánik jeho členstva v poľovníckej komore (zákon so zánikom členstva v poľovníckej komore spája právny následok v podobe zániku zmlúv o užívaní poľovného revíru) zároveň poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/64/2015 zo dňa 25. februára 2016, ktorým bolo rozhodnuté o nezákonnosti tohto názoru ohľadne zániku členstva Poľovníckeho združenia Pod Sokoliou skalou v Silickej Jablonici. Na základe tvrdeného zániku členstva v poľovníckej komore, zániku nájomných zmlúv, členovia združenia, teda žalobcu, nemôžu vykonávať právo poľovníctva, a to aj napriek tomu, že ich členstvo v poľovníckej komore nezaniklo, rovnako ani nájomné zmluvy, pričom majú naliehavý právny záujem na určení, že uvedené nájomné vzťahy trvajú.

4. Žalovaný v 1. až 4. rade žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, a to tak po procesnej ako po stránke hmotnoprávnej, keďže mali za to, že nie sú pasívne vecne legitimovaní v spore.

5. Žalobca vzal žalobu sčasti späť, a keďže zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva žalobcu boli uzavreté na dobu 10 rokov, ktorá uplynula dňa 3.5.2020, súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 144 CSP, § 145 ods. 2 CSP a § 146 ods. 1 CSP konanie v časti výrokov II. a V. petitu žaloby, že nájmný vzťah založený jednotlivými zmluvami o nájme výkonu práva poľovníctva trvá a že žalobca je oprávnený užívať predmet nájmu, zastavil s tým, že následne spor právne posúdil v zmysle ust. § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 CSP a mal za to, že žalovaní nie sú v spore pasívne vecne nelegitimovaní, keďže predmetom sporu je neplatnosť právneho úkonu, v konkrétnom prípade zmluvy s tým, že stranami konania musia byť všetci účastníci právneho vzťahu, ktorého neplatnosť sa nabáda s odkazom na ust. § 5 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve.

6. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, následne súd prvej inštancie vec právne posúdil aj v zmysle § 11 ods. 1 a 2, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 citovaného zákona a konštatoval, že v danom prípade pasívna legitímácia nesvedčí len subjektom, ktoré žalobca označil na strane žalovaných, keďže subjektmi v právnom spore z hľadiska vecnej legitímácie musia byť aj všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, čo vyplýva zo zákona o poľovníctve, v zmysle ktorého o využití práva poľovníctva v poľovnom revíre rozhodujú vlastníci spoločného revíru, a preto z hľadiska predmetu konania o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, pasívna legitímácia nesvedčí len subjektom, ktoré žalobca označil na strane žalovaných, nakoľko subjektmi v prejednávanej spore z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutne museli byť všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, čo vyplýva z príslušných ustanovení vyššie citovaného zákona o poľovníctve, v zmysle ktorého o využití práva poľovníctva v poľovnom revíre rozhodujú vlastníci spoločného poľovného revíru. Uviedol, že v prípade rozhodnutia vlastníkov o postúpení užívania poľovného revíru inej osobe, sa postúpenie užívania realizuje písomnou zmluvou, ktorú uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkmi spoločného poľovného revíru. Právo hlasovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov majú všetci vlastníci a prípadné určenie neplatnosti zmluvy sa prejaví v právnom postavení vlastníka, preto aj stranami sporu o určenie neplatnosti zmluvy musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov, pričom žalobca dodal, že v predmetnom poľovnom revíri je okolo 500 vlastníkov, a preto aj z listiny prítomných na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Silická Jablonica konaného dňa 24.8.2015 mal súd za to, že vlastníkmi pozemkov sú osoby, ktoré nie sú v tomto spore na strane žalobcu alebo žalovaných. V danom prípade ide o spoločný poľovný revír a vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločenstvo, a teda o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný. Nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore tak vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu, nakoľko výrok rozsudku je v zmysle § 228 CSP záväzný len pre strany sporu. Nutnosť účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v spore tak nemusí vyplývať z výslovného ustanovenia právneho predpisu, pretože vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, a preto na strane žalovaných majú vystupovať všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, keďže to vyplýva aj z rozhodnutia Okresného úradu Rožňava zo dňa 13.5.1997 v znení, že sa týka väčšieho rozsahu subjektov, vlastníkov pozemku, než ako ich označuje žalobca. Vo veci je daný naliehavý právny záujem žalobcu s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/191/2010, keďže naliehavý právny záujem vyplýva konkrétne z ust. § 16 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keďže vo veci nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

7. Proti výrokom rozsudku pod č. II. a III. podal odvolanie žalobca a ako prvé poukazoval na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP a nesúhlasil s nedostatkom pasívnej vecnej legitímácie žalovaných s tým, že poukazoval na § 5 ods. 7 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona s odkazom aj na rozhodnutie KS Košice zo dňa 13. 12. 2018, sp. zn.: 5Co/232/2018, v rámci ktorého odvolací súd preskúmal namietanú pasívnu vecnú legitímáciu a dospel k záveru práve s poukazom na vyššie označené § znenie zákona o poľovníctve, že splnomocnení zástupcovia na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov zastupujú týchto vlastníkov aj v prípadnom súdenom spore. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby sme mohli hovoriť o danosti pasívnej vecnej legitímácie nemajú byť na strane žalovaných žalovaní všetci vlastníci poľovných pozemkov jednotlivo, ale postačuje žalovať ich zástupcov zvolených na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov. Rovnako poukazoval na ust. § 162 ods. 3 CSP a návrh na prerušenie

konania, o ktorom súd nerozhodol procesne správne, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže z dôvodu zmeny právneho názoru sa nemohli vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Uplatnili si nárok na 100% náhradu trov konania.

8. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, keďže z bodu 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že žalobca na pojednávaní potvrdil, že v predmetnom poľovníckom revíre je okolo 500 vlastníkov, čo vyplýva aj z listiny prítomných na zhromaždení vlastníkov poľovních pozemkov v Poľovnom revíri Silická Jablonica konaného dňa 24.8.2015 v znení, že „vlastníkmi pozemkov sú osoby, ktoré nie sú v tomto smere na strane žalobcu alebo žalovaných“, súd označil dôkazy z ktorých vyvodil, že na strane žalovaných nie sú všetky pasívne legitimované osoby. Pokiaľ žalobca ďalej poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach vo veci 5Co/232/2018, kde otázka pasívnej legitimácie bola riešená s poukazom na ust. § 5 ods. 7 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, je nutné uviesť, že žalobca neoznačil na strane žalovaných splnomocnencov na uzavretie zmluvy. Rovnako je nutné uviesť, že rozsah splnomocnenia v každom prípade môže byť upravený odlišne. Čo je však podstatné je to, že ani zmienené rozhodnutie sa nevysporiadaava z otázkou pasívnej legitimácie inak, a aj z jeho obsahu je zrejmé, že pasívne legitimovaní sú všetci vlastníci pozemkov v spoločnom poľovnom revíre. V tomto smere je nutné zdôrazniť to, čo uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia a to cit.: „Nesprávne určený okruh účastníkov konania v sporovom konaní nemôže súd odstrániť z úradnej moci a nemôže o tomto nedostatku žalobcu ani poučiť, ak je ten navyše zastúpený advokátom (§ 160 ods. 3 CSP), nakoľko sa jedná o hmotnoprávnu skutočnosť a poučenie by bolo v tomto smere v rozpore jednak s § 160 ods. 3 CSP, ako aj zo zásadou rovnosti strán konania podľa čl. 6 CSP. Ak teda má mať rozsudok súdu (ktorým by súd aj žalobe vyhovel) účinky voči všetkým účastníkom zmluvy, musia byť účastníkmi súdneho konania o neplatnosť tejto zmluvy všetci jej účastníci, lebo len všetci sú nositeľmi vecnej legitimácie; nie je prípustné, aby na návrh a po súdnom konaní iba s niektorými účastníkmi zmluvy, boli rozhodnutím (ktoré svojou nezavinenou neúčastou v súdnom konaní nemohli ovplyvniť) viazaní aj iní účastníci zmluvy, pričom súd bez návrhu (z vlastnej iniciatívy), nie je oprávnený určovať okruh účastníkov sporu či už na strane žalobcu alebo žalovaného. Určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru sa týka tak všetkých majiteľov poľovních pozemkov tvoriacich tento spoločný poľovný revír“. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie sa z danou otázkou riadne vysporiadal. V tomto prípade nebol daný dôvod na obligatórne prerušenie konania. Vzdanie sa funkcie predsedu poľovného združenia nevylučovalo, aby sa pojednávania zúčastnil iný člen výboru poľovného združenia, čo žalovaný namietal už v súvislosti s odročením pojednávania podaním zo dňa 28.06.2021. Žalobca bol riadne zastúpený právnym zástupcom. V súvislosti s účasťou štatutárneho zástupcu žalobcu nenavrhol žiadnu osobitnú skutkovú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá objasniť skutkový stav veci a ako také, toto konanie žalobcu vykazovalo všetky znaky obštrukčného správania v snahe oddialiť rozhodnutie súdu vo veci. Žalovaný v 1. rade navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok.

9. Žalovaný v 4. rade v podanom vyjadrení zotrval na konštatovaní, že vo veci nie je správne pasívne vecne legitimovaný, keďže nijako nezapríčinil stav, ktorý žalobca napáda. Žalobca nežaloval každého individuálne neurčeného vlastníka pozemku začleneného do poľovného revíra, no žaloval iba ich zástupcov s tým, že SPF pri uzatváraní nájomných zmlúv nekoná sám za seba, ale zo zákona zastupuje neznámych vlastníkov podľa zákona č. 180/1995 Z.z., a to aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/453/2014 zo dňa 20.11.2014 a taktiež aj rozhodnutie NS SR 3Cdo/122/2022, keďže ide o nerozlučných spoločníkov titulom uzatvorenej zmluvy (znenie rozhodnutia NS SR sp. zn. NCdo/6/50, ktoré bolo uverejnené pod č. 50 v Časopise zo súdnej praxe č. 4/2004). Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutú časť rozsudku.

10. Žalovaní v 2., 3. a 5. rade sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom v zmysle § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov zo strany žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a to konkrétne vychádzajúc zo skutočnosti napádanej žalobcom v podanom odvolaní, že záver súdu o neexistencii všetkých subjektov, t.j. o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie nevyplyva z odôvodnenia konkrétnych relevantných dôkazov v zmysle § 220 ods. 2 CSP, čím

je v tejto časti rozhodnutie nepreskúmateľné a z tohto dôvodu je aj naplnením nesprávneho procesného postupu súdu, ktorý tak znemožnil strane, aby strana sporu uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím je záver súdu o vyhodnotení skutkového stavu v znení učineneho právneho posúdenia veci predčasný.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

13. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumiť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP a kde patrí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

17. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Odvolací súd uvádza, že každý rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2 CSP, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

19. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa teda musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené. Posúdenie aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie strán sporu je zákonnou povinnosťou súdu „ex offio“ a má zodpovedať aj zákonným predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP, so zohľadnením všetkých špecifik v danej veci, vychádzajúc z konkrétnych dôkazov, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v zmysle § 190 a nasl. CSP, keďže súd vecnú legitímáciu strán sporu skúma vždy, aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009).

20. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá sporová strana, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda ktorá je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, je pasívne vecne legitimovaná (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011 č.k. III.ÚS 517/2011-9). Vecná legitímácia sa na začiatku tvrdí, avšak súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žaluje osobu, ktorá v čase rozhodnutia súdu je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

21. V danom prípade súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. V danom prípade, keďže sčasti žalobu z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (konkrétne v ktorej časti je potrebné uviesť), z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, dospel k záveru, že žalobca v podanej žalobe neoznačil všetky pasívne legitimované subjekty, nakoľko z hľadiska pasívnej vecnej legitímácie v prípade určovacej žaloby o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu je nevyhnutné, aby na strane žalovanej vystupovali všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, čo má vyplývať z ust. § 5 a § 14 zákona o poľovníctve, keďže poľovný revír je poľovným pozemkom alebo súborom súvislých poľovných pozemkov jedného alebo viacerých vlastníkov vymedzený v rozhodnutí orgánov štátnej správy poľovníctva, v ktorom možno vykonať právo poľovníctva, čo vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu Rožňava zo dňa 13.5.1997, že právo poľovníctva sa dotýka väčšieho rozsahu subjektov, vlastníkov pozemkov. Tvrdená skutočnosť ale z vykonaného dokazovania v zmysle ust. § 188 CSP, ako aj konkrétne z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, a preto aj keby konštatovanie o nerozlučnom spoločníctve strán sporu bolo v predmetnom spore vecne správne, nemožno vychádzať len z tvrdenia žalobcu, že v predmetnom poľovnom revíri je okolo 500 vlastníkov, keďže to vyplýva aj

z listín prítomných na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Silická Jablonica konaného dňa 24.8.2015 s tým, že vykonanie ani tohto dôkazu z obsahu spisu nevyplýva, a preto odvolaciemu súdu nie je ani zrejmé, ktoré skutočnosti v spore sú sporné a ktoré nie, nakoľko žalobca v podanom odvolaní poukazoval na udelenie splnomocnení vlastníkov pozemkov v zmysle § 5 Zákona o poľovníctve, a preto je potrebné dôsledne sa v konaní s pasívnou vecnou legitímáciou žalovaných vysporiadať, berúc do úvahy aj tú skutočnosť, že na strane žalovaných vystupuje 5 subjektov z iného titulu, na základe iného oprávnenia, čo rovnako z odôvodnenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaných nie je zrejmé (§ 220 ods. CSP).

22. Preto je právny záver súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v spore predčasný, aj keď odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o danosti naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení, že nájomný vzťah žalobcu trvá, keďže to konkrétne vyplýva z ust. § 16 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve.

23. V danom prípade odvolací súd taktiež apeluje na to, že v spore treba brať zreteľ aj na tú skutočnosť, že v prípade, ak by terajšia zmluva o užívaní poľovného revíru bola absolútne neplatná, nemôže byť prekážkou evidencie nových zmlúv, keďže na taký poľovný revír, na užívanie ktorého bola uzavretá neplatná nájomná zmluva sa stáva voľným, a to pre kohokoľvek, kto ako budúci užívateľ môže s vlastníkmi poľovného revíru uzavrieť zmluvu o jeho užívaní s tým, že je potrebné rovnako aj preskúmať skutočnosť platnosti nájomného vzťahu titulom lehoty, na ktorú bola uzavretá (viď v tomto znení aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach 1Co/36/2014 zo dňa 22.1.2014), s potrebou preskúmania aj dôvodnosti zostávajúcej časti podanej žalobe, nakoľko súd konanie zastavil o určení neplatnosti právneho úkonu, aj existenciu určenia, že nájomný vzťah žalobcu trvá.

24. V tomto smere odvolací súd dáva do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 565/2015, uznesenie NS SR 1Ko/35/2018 zo dňa 8.11.2011, rozsudok NS SR 3Cdo/144/2010, rozhodnutie KS KE 5Co/232/2018, ako aj ďalšie v rozhodnutí citované rozsudky.

25. Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III., keďže výrok o trovách konania súvisí s výrokom pod č. II, a to podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP s tým, že v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania, t.j. vrátane trov tohto odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).